

Els mestres del passat

Un relat de: [Pat-Rut](#)

Els mestres del passat

Observo la natura que m'envolta, inspiro i omplo el pit d'un manat de percepcions geotèrmiques que m'impregnen els porus més íntims, i tot prové tanmateix dels gorgs com dels cims propers, on tinc residència temporal per una crisi de salut que no trigaré a superar. Sa i restablert, podré presentar la meva magna obra a la societat que tant m'ha ignorat. Insensats.

Sempre advocaré als meus alumnes i contertulians el mateix sobre la creació. Els dic que és un fet íntim i personal d'abstracció, que t'ha de dur a la conclusió d'una obra pura que el temps valorarà en la seva justa mesura. És evident que són molts els artistes que no han viscut l'èxit de les seves creacions. Com d'altres han vist a desaprensius vantar-se de qui sap quina inspiració, quan de fet han comès un desvalisament intel·lectual, una mera còpia amb què desvirtuen l'art d'altri on s'han inspirat o que, directament, han robat esborrant-ne referències originals i és per això que existeix un art del furt encara més sublim.

A l'empara dels viatges temporals, que darrerament s'han fet quotidians entre una elit que no ho vol admetre, sé d'autors mediocres d'ara amb prou recursos econòmics que viatgen al passat, on canvien dades que es reflecteixen en els nostres dies. Amb modificacions a línies temporals d'autors literaris, i de poetes, que m'han fet trontollar els sentits, fins al punt de veure'm reclòs a muntanya, per recuperar la meva exaltada salut, segons diuen els metges.

Mes en el meu darrer treball els en trec la màscara, i els exposo a una posterior societat menys barroera, on el seu art no perdurarà. Potser ja estic acabat en intentar-ho, però qui els diu en ells que algú de l'avenir no esborrarà la seva obra en un viatge similar?

En el fons, fora millor no dir res i deixar que, en un futur menys galdós, se'm reconegui el treball artístic. Aleshores ja seré mort, sí. Però no patiré per culpa de literats pirates del temps que facin befa dels erudits mestres del passat. Com jo mateix ho seré un dia.